

[Ninn-Hansen.]

men hvis den, der kritiseres, mener selv at skulle fremkomme med kritik over for ombudsmanden, synes jeg ikke at vi helt får de inappellable afgørelser, som vi netop skulle fremme med denne institution. Jeg håber altså, at dette er et særtilfælde. Det har jo vist sig, at ombudsmandsinstitutionen har kunnet få den afgørende funktion, at den kunne slutte en sag, at man kunne få klarhed — og fuldstændig klarhed — omkring en sag.

Det fremsatte lovforslag har som nævnt fået tilslutning fra alle i det udvalg, der med professor Poul Andersen som formand har arbejdet med det; også de kommunale repræsentanter har tilsluttet sig indstillingen.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det; der er gjort bemærkninger af de to foregående ærede ordførere, også om, at det er et forslag, der ligger til drøftelse. Det er jo den højtærede justitsminister, der har fremsat forslaget, og medens det er således i alle andre tilfælde efter vor forfatning, at når en minister fremsætter et forslag, står regeringen bag det og er ansvarlig for det, så er jeg enig med den højtærede minister i, at da det drejer sig om folketingets ombudsmand, kan dette forslag ikke betragtes som en egentlig regeringshandling. Det er en ekspedition, at vi får forslaget forelagt og får det til fri forhandling i folketingsudvalget. Men efter min opfattelse er det også det eneste tilfælde, hvor regeringens fremsættelse af et lovforslag ikke er en regeringshandling i egentlig forstand.

Der har været nævnt de begrænsninger, der er. Jeg skal blot sige, at det, at den samlede kommunalbestyrelses virksomhed efter forslaget ikke er undergivet ombudsmanden, i allerhøjeste grad har medvirket til at formindske vore betænkeligheder og medvirket til, at vi kan gå ind for forslaget. Dermed har man opfyldt det, som jeg før fremhævede var det væsentlige: at dette forslag ikke kommer til at betyde noget angreb på det kommunale selvstyre. Jeg kan henvise til de bemærkninger, der allerede er gjort om den begrænsning, der består i, at ombudsmanden kun har indseende med sagsområder, hvor der er rekurs.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup gjorde en del bemærkninger angående om-

budsmandens ret til af egen drift at optage en sag, og at man i disse tilfælde skal se bort fra de nævnte begrænsninger. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup fremsatte så stærk en kritik, at jeg på et tidspunkt blev helt ængstelig på den højtærede justitsministers vegne; derfor glædede det mig også, at det ærede medlem fritog den højtærede minister for noget parlamentarisk ansvar i denne forbindelse. Men jeg forstår selvfølgelig godt, at det ærede medlem kan mene, at herved kan man gøre begrænsningerne illusoriske, og at det er nødvendigt for os at drøfte spørgsmålet nærmere. På den anden side må man vel sige, at det er farligt at standse ombudsmandens mulighed for af egen drift at optage en sag. Jeg kan jo huske et tilfælde — for to år siden, var det vel — hvor et folketingsflertal ikke mente at ombudsmanden skulle anmodes om at behandle en sag, men hvor ombudsmanden tog sagen op af egen drift. Jeg tror, at alle bagefter kan se, at det var rigtigt, at ombudsmanden derved fremskaffede en række nye oplysninger i sagen, at der blev en helt anden klarhed om den, end der var tidligere, og at det altså dér var godt, at ombudsmanden havde mulighed for at optage en sag af egen drift. Derfor vil mit udgangspunkt være, at jeg nødt vil sætte for stærke begrænsninger for ombudsmandens mulighed herfor.

Endelig skal jeg fremhæve — således som også det ærede medlem hr. Vagn Bro gjorde det — at ombudsmanden jo skal tage hensyn til de særlige vilkår, hvorunder det kommunale selvstyre virker. Heller ikke jeg er i nogen som helst tvivl om, at det ikke er nødvendigt at foreskrive den nuværende ombudsmand dette, men at ombudsmanden af sig selv ville følge denne regel; alligevel er det vel rigtigt at få det fastslået i loven.

Baunsgaard: Det foreliggende forslag, som tager sigte på at inddrage den kommunale administration under ombudsmandens område, er af et par af de foregående ærede ordførere nok blevet hilst velkommen, men i meget beherskede vendinger og gentagne gange med den begrundelse, at man skulle være forsigtig med at gå det kommunale selvstyre for nær.

Jeg vil da gerne sige, at også det radikale